

“ਸੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ”

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸੂਕ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਮਿਲਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੀਤਾ, ਪਾ ਲਿਆ ਹਰ! ਖੋਏ ਹੋਏ ਆਸ਼ਿਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਾਸੂਕ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅਜਿਹਾ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਸੂਕ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸੂਕ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਾਸੂਕ ਅਤੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਹੇ, ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਂਝ ਮਿਲਣ ਦੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਅਤਿ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਮਿਲਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬੀਚ (ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਗੋਡਲੀ ਗਾਰਡਨ (ਅਲੂਹ ਦਾ ਬਗੀਚਾ) ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦੇਖੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਬਗੀਚਾ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - ਅਜਿਹਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੀਚ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਨੇਕ ਬੀਚ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਬੀਚ ਕਦੇ ਦੇਖੀ ਜਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਲਹਿਰਾਂ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ? ਸਾਫ਼ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਮਨਿਕਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਮਾਸੂਕ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ - ਨੈਚੁਰਲ ਯਾਦ ਦੀ, ਉਹ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹੋ? ਲੈਕਿਕ ਜਾਬ (ਨੈਕਰੀ) ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਵੀ ਆਪੇ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵੀ ਭਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਉਂਝ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇ, ਦੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਪਰ ਦੇ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਲਵ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਜਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮਸੂਕ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਅਤੇ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣ ਮਤਲਬ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਸਮ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਲੀਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਮ੍ਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੇ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ! ਇਸ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਆਸ਼ਿਕ, ਨੈਚੁਰਲ (ਸਵਤ, ਆਪੇ) ਆਸ਼ਿਕ। ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ:-

ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨਾ। ਮਾਸੂਕ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਸੰਬੰਧ ਚਾਹੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ। 'ਸਰਵ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅੰਡਰ ਲਾਈਨ ਕਰਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਟਕਟ ਆਸ਼ਿਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਜੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਜੁੱਟੇ ਹਨ? ਹੋਰ ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਦਿਲਾ ਰਾਮ ਦਿਲ ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦਿਲ ਜਾਣੇ, ਦਿਲਾ ਰਾਮ ਜਾਣੇ। ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਿਮਾਗ਼ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਮਾਗ਼ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਲ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਹੀ ਸੁਨਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਆਸ਼ਿਕ ਦਿਮਾਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦਿੱਲ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਸਿਰਫ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ - ਹੋਇਆ ਤੇ ਚੰਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ, ਫਿਰ ਵੀ... ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੀਤ, ਮੁੱਖ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ। ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦੂਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, - ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹਰ ਪਰਸਥਿਤੀ ਵਿਚ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿਚ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੈ ਅਨੁਭੂਤੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਕਈ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਾਜਨ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਿੰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ, ਪਰ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਦਾ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੋਵੇ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਹੋਵੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਬਣੇ - ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।

ਤੀਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਜਿਸ ਆਸ਼ਿਕ ਨੂੰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਤਾਂ, ਤ੍ਰਿਪਤੀ - ਇਹ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਤਾਂ 3 ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ - ਅਨੁਭੂਤੀ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ। ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਣ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਪਰ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਨਾ? ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਝ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਨਾਰਿਟੀ (ਥੋੜੀ) ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਚਾਹੇ ਮਨ ਦੀ, ਚਾਹੇ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਖ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਦਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ ਦੀ ਵੀ ਭੁੱਖ ਹੈ - ਸ਼ਾਨ, ਮਾਨ, ਸੇਲਵੇਸ਼ਨ, ਸਾਧਨ। ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ, ਉਝ ਮਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਚਾਹੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਮਿਲੇਗਾ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਹੀ ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸਤੁਸ਼ਟਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਯਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਯਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸਦਾ ਹੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਤੇ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦੇ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਸਦੈਵ ਇਹ ਸੋਚੋ - 'ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹਾਂ! ਜੇ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਹਨ, ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ! ਤਾਂ ਸਤੁਸ਼ਟਤਾ ਕਦੀ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਪਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਕਦੀ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਅਸਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾਏ ਉਹ ਸੇਵਾ, ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹੀ ਮੇਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ। ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਸਰਵ ਹੱਦ ਦੀ ਚਾਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਸਦਾ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਤੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ।

ਅੱਜ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਜ਼, ਨਖਰੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਸ਼ੂਕ ਵੀ ਦੇਖ - ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਨਾਜ਼, ਨਖਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ ਪਰ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਮਾਸ਼ੂਕ ਸਮਝ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰੇ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੱਦ ਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਨਖਰੇ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰਾ ਸੰਸਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਨਾਜ਼, ਨਖਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸੇ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਬਾਪ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਪਰਾਇਆ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ? ਮਾਇਆ ਪਰਾਈ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਫੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ - ਨਖਰੇ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੇ ਮੇਰਾ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ, ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੰਕਲਪ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ - ਸੁਭਾਅ, ਉਹ ਮੇਰੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ

ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਹੱਦ ਦਾ ਮੇਰਾ, ਤੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੇਰਾ ਸੇ ਮੇਰਾ, ਵੱਖਰਾ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਫੇਰਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਹੱਦ ਦੇ ਨਾਜ਼ - ਨਖ਼ਰੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਜ਼ - ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ, ਵੱਖ -ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਖ਼ਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਨਖ਼ਰੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਨਖ਼ਰੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਦੇਸੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਨਖ਼ਰੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ। ਉਹ ਨਖ਼ਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਰਾਲਾਪਣ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਖ਼ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਪਿਓਰ (ਪਵਿੱਤਰ) ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਧਤਾ ਤੇ ਪਿਓਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਜੇ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਖ਼ਰਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧ ਦੇ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਜ਼ - ਨਖ਼ਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ, ਜੇਕਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ।

‘ਸਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੰਗ’ ਹੀ ਸੱਚੇ ਮਸੂਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸੰਗ ਅਤੇ ਹੱਥ ਕਦੀ ਨਾ ਛੁੱਟੇ। ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ। ਮਨ ਦੀ ਲਗਨ, ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸੰਗ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲੱਬ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਪੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਵਾਦਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਸੰਗ ਨਿਭਾਵਾਂਗੇ - ਇਹ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨ ਦਾ ਲਗਾਵ ਕਦੀ ਮਾਸੂਕ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਥ ਤਾਂ ਨਾ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਇਸੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕਪਨ ਦੇ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਸੂਕ, ਦ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਸੂਕ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਮਾਸੂਕ ।

ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਸੂਕ ਅਤੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਫ਼ਲ ਹੈ। ਬਗ਼ੀਚਾ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੀਚ (ਸਾਗਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ) ਹੈ, ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ (ਮੱਧ) ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ - ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਪਰਸਨਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਨਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਪਾਪ੍ਰਤ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਆਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਮਾਸੂਕ ਹੈ। ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਪਰ ਹੈ ਸਭ ਦਾ। ਸਭ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਗਾਡਲੀ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੰਗ ਦੇਕੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੀਚ ਤੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੰਗ ਦੀ ਮੈਜ਼ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਾਂਗੇ, ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ !

ਇਹ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਡਬਲ ਲੱਕੀ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਕੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ। ਪਰ ਡਬਲ ਲੱਕੀ ਹੋ ਜੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਅੱਛਾ ।

ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸੂਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਣ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਦਾ ਦਾ ਸੰਗ ਅਤੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਦ੍ਰਿਧੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੌਹਰੀ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਰਤਨ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਚਮਕ ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ.. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਨਜ਼ਰ ਦੇੜਾਓ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇਗਾ...ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਧੀ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆਪੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਹਾਨੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗਤਵਿਤੀ ਨੂੰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ।
